

ת"פ 9757/03/13 - מדינת ישראל נגד אושרי דיין

בית משפט השלום בכפר סבא

25 ינואר 2015

ת"פ 9757-03-13 מדינת ישראל נ' דיין
ת"פ 35593-06-13 מדינת ישראל נ' דיין

לפני בעניין:	כב' השופט מיכאל קרשן המאשימה	מדינת ישראל
נגד הנאשם		אושרי דיין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן ועו"ד ליאת שפיר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד קירה קרביץ

גזר דין

1. הנאשם, אושרי דיין יליד 1985, הורשע ביום 3.9.2013 על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 9757-03-13 ובעובדות כתב האישום המקורי בת"פ 35593-06-13, בביצוע עבירות של התפרצות, גניבה והפרת הוראה חוקית (ראו התיקון בהכרעת הדין מיום 6.7.2014).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 9757-03-13 ביום 27.1.2013 התפרץ הנאשם לבית בכפר סבא ונטל ממנו טלוויזיית LCD ומסך מחשב 21". **הנאשם הורשע בביצוע עבירות של התפרצות וגניבה.**

לפי עובדות כתב האישום בת"פ 35593-06-13 הפר הנאשם, ביום 15.6.2013, תנאי שחרור בערובה שנקבעו בעניינו בבית המשפט המחוזי מרכז עוד ביום 3.12.2012 שעיקרם "מעצר בית" מלא בדירה ברמלה, בכך ששהה בבית הוריו בכפר סבא. שוטר הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לתחנה והנאשם אמר לו בכזב כי יש שינוי בפרוטוקול השחרור שלו כך שכתובת "מעצר הבית" שונתה לבית הוריו. **הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית.**

2. לחובתו של הנאשם שש הרשעות קודמות, החל בשנת 2002, בעיקר בגין עבירות רכוש וסמים וכן עבירה

של העדר משרות צבאי. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר קצרים.

3. התקבלו בעניינו של הנאשם שלושה תסקירי מבחן. מהתסקירים עולה כי מגיל צעיר מנהל הנאשם אורח חיים שולי והתמכרות. הנאשם השתחרר ממאסרו האחרון בשנת 2011 והמשיך להשתמש בחומרים ממכרים. תקופה קצרה טרם ביצע העבירות בהליך שלפני הכיר הנאשם את בת זוגו, גרושה ואם לילדה בת 3 שבשנת 2014 ילדה את בנם המשותף. עוד בהליך המעצר הועמד הנאשם בפיקוח מעצר. הוא הופנה ליחידה לנפגעי סמים ברמלה. הנאשם מסר במסגרת זו בדיקות שתן נקיות והגיע לשיחה פרטנית פעם בשבוע. חרף עמדה אמביוולנטית שגילה הנאשם תחילה ביחס לצורך בטיפול, התמיד הנאשם בטיפול והתקדם בו. הנאשם הצליח לשתף בהדרגה בתכנים משמעותיים והבין טוב יותר את הבעייתיות שבהתנהלותו עד היום ואת המחיר של בחירותיו השגויות. הנאשם עושה כיום מאמץ לנהל את חייו בדרך אחרת. במהלך הטיפול הוקלו תנאי השחרור בערובה בעניינו של הנאשם והתאפשר לו לצאת לעבודה.

עוד ביום 1.7.2014 המליץ שירות המבחן, נוכח התקדמותו ההדרגתית של הנאשם בטיפול ומחויבותו להצלחתו, לסיים את ההליך בעבודות שירות ומבחן. סברתי כי ישנה הצדקה לעמוד אחר התקדמות הנאשם בטיפול, ובהסכמת הצדדים הוריתי על הגשת תסקיר נוסף. מהתסקיר הנוסף והאחרון עלה כי הנאשם מתמיד בעבודתו כעשרה חודשים - לראשונה בחייו. הנאשם ממשיך את הקשר הטיפולי עם היחידה לנפגעי סמים ברמלה ומסר בקביעות בדיקות שתן נקיות. הוא מתמיד בטיפול הקבוצתי ומתקדם בו. הנאשם מגויס לתהליך השינוי.

שירות המבחן חזר על המלצתו כי בעניינו של הנאשם ראוי לנקוט בדרך השיקום, אך נסוג מן ההמלצה לגזור עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. זאת משום שמעסיקו של הנאשם, שמרוצה מאוד מעבודתו של הנאשם, הודיע כי לא יוכל להמשיך ולהעסיקו אם ייגזר עליו עונש זה שכן עסקו ייפגע. שירות המבחן העריך כי הוצאת הנאשם פעם נוספת ממעגל העבודה תערער את המרקם העדין שבנה ותחלישו באופן שיסכן את הישגי השיקום. לכן הומלץ לגזור עליו של"צ בהיקף משמעותי של 270 שעות.

לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לשירות המבחן להגדיל את היקף השל"צ ל-400 שעות, והוא עשה כן והגיש תוכנית של"צ.

4. במסגרת הטיעונים לעונש העידה בת זוגו של הנאשם. בת הזוג בקשה, נוכח הדרך שעבר הנאשם, להתחשב בה ובילדיה.

תמצית טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד דנית שושן, טענה כי מתחם העונש ההולם בתיק הגניבה הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובתיק הנוסף בין מאסר על תנאי למאסר קצר בפועל. לדעת המאשימה יש לדחות את המלצת שירות המבחן, אשר בבסיסה עקרון השיקום בלבד, ולהשית על הנאשם עונש מאסר בתחתית המתחם.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד קירה קרביץ, הפנתה בהרחבה לנסיבותיו האישיות של הנאשם (ובין היתר ציינה כי בני הזוג מצפים לילד נוסף). היא ציינה כי הנאשם היה נתון במעצר תקופה לא קצרה ובהמשך ב"מעצר בית". הסנגורית ציינה את כל המופיע בתסקירים ובקשה לאמץ את ההמלצה שהופיעה בתסקיר האחרון, תוך חריגה ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום.

עוד ציינה הסנגורית כי אמנם הרכוש הגנוב לא הוחזר, אך העבירה לא בוצעה בתחום ולא נעשה שימוש בכלי פריצה. לדעת הסנגורית ניתן לאזן את ההקלה בעונש שמציע שירות המבחן בקנס.

7. שני הצדדים הגישו פסיקה לעונש.

8. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר את הדברים הבאים: "כב' השופט זה פעם ראשונה בחיים שלי שאני באמת משתקם. כל החיים הייתי, היום באמת נהייתי בן אדם ואני חושב שעבודות שירות או משהו כמו מאסר יחזיר אותי אחורה. אם אפשר מכבוד בית המשפט להתחשב בי".

דין

9. אין צורך להכביר במילים אודות עבירות הרכוש הפוגעות בקניינו של הפרט ובתחושת הביטחון האישי. בהתחשב בעקרון ההלימה שבין מעשה לעונש, במדיניות הענישה המקובלת בעבירות מסוג זה ובנסיבות הספציפיות של המעשה - התפרצות לא מתוככמת לבית, לא בחבורה, וגניבת רכוש שלא הוחזר - אני קובע כי מתחם העונש ההולם את עובדותיו של ת"פ 9757-03-13 נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי.

10. המעשים המגולמים בת"פ 35593-06-13 פגעו בערך מוגן חשוב, והוא - שמירה על סדרי המשפט וכיבוד החלטות שיפוטיות, אך נסיבותיהם אינן חמורות ואני מקבל את עמדת המאשימה כי המתחם הראוי במקרה זה נע בין ענישה הצופה את פני העתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

11. אין כל ספק כי אלמלא הליך השיקום המבורך שעבר הנאשם (ועודנו עובר) כי אז היה מקום לגזור עליו עונש מאסר בפועל. בוודאי כך בהתחשב בעברו הפלילי הכולל עבירות רכוש וסמים בגין כבר ריצה הנאשם עונשי מאסר.

12. בעניינו של נאשם זה החלטתי לחרוג ממתחמי העונש ההולמים לצרכי שיקום.

הנאשם שלפניי אינו אותו אדם שביצע את העבירות עליהן הוא נותן את הדין. מגיל צעיר מנהל הנאשם אורח חיים שולי והתמכרות, אשר הביאו אל עברי פי פחת באופן שהשפיע דרמטית על מהלך חייו. הנאשם הסתבך בפלילים וריצה עונשי מאסר, והנה שוב שלח ידו לרכוש הזולת. אלא שבתקופת ניהול המשפט הנוכחי השכיל הנאשם, לראשונה בחייו, להיות אדון לגורלו. הוא התקשר בקשר זוגי משמעותי. נולד לו ולבת זוגו ילד ובת הזוג כעת בהיריון נוסף. הנאשם

מתמיד לאורך זמן בהליך טיפולי לנפגעי סמים ומשתתף בקבוצה טיפולית. לראשונה בחייו עובד הנאשם בעבודה מסודרת וקבועה. הוא מתמיד בעבודה וזוכה לשבחים.

13. נתוני שיקום משמעותיים אלה מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם (סעיף 40ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977). אודה כי תחילה סברתי שבנסיבות העניין מן הראוי להורות לנאשם לרצות עונש מאסר בעבודות שירות, אולם לאחר שהבנתי כי החלטה כזו תביא בוודאות לכך שהנאשם יאבד את מקום עבודתו ועלולה להוריד לטמיון את הליך השיקום המוצלח שעבר הנאשם במהלך השנה האחרונה, החלטתי להימנע מכך ולהעדיף באופן מלא את שיקולי השיקום על פני שיקולי הענישה.

14. שקלתי את טענות הצדדים לקולה ולחומרה ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים והתנאי הוא שבתקופה בת שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

אני מאריך את תקופת המאסר המותנה בן ששת החודשים שגזר על הנאשם בית משפט זה בת"פ 22041-05-12 ביום 14.4.2013 בשנתיים נוספות.

ב. של"צ בהיקף 400 שעות על פי התוכנית שגיבש שירות המבחן. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ, כולו או חלקו, ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולהוסיף על עונשו.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.3.2015.

ה. הנאשם יפצה את נפגע העבירה בת"פ 9757-03-13, ע"ת 1, בסכום של 4,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.2015. המאשימה תודיע למזכירות תוך 7 ימים את פרטי נפגע העבירה וכן תודיע לו כי נפסק פיצוי לזכותו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ה, 25 ינואר 2015, במעמד הנוכחים.